

Pokróc

*Meddig burkolózhatsz
sebbel kivert takaródba?*

*Vállon veregetnek,
nem is vagy olyan rút
kiskacsa, mondják,
hápgóságod olykor majdnem
az égig ér.*

*Te mégis fázol,
Isten sem segít rajtad,
a bőröd emberi bőr,
hártyásodik a szívközeidben.*

*Úszol ebben a nyákban,
ami az élet, néha még
repülsz is, egyre nehezebb
takaróval, vérző lebegés
az éjszakában.*

Csont

*Lassan elrágom
a fogaim, elkeverednek
a sejtjeimmel, és majd ha
meghalok, sokkal
erősebb, fényesebb és maradandóbb
lesz a csontom lent
a gödörben, átlátszom
a földbálna testén.*